

Röda Röst

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar januari 2023, nr 76

Ill: Klas Sandberg

Röda Röster nr 76

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna.

Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton. Röda Röster distribueras via e-post den första arbetsdagen varje månad. Kontakta distriktsexpeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen.

Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Rebecca Hybbinette och Klas Sandberg.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på klas@sandberg.be (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten. I nr 76 var två skribenter män. Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten.

Innehåll

Att genomföra sitt förtroendeuppdrag
Stefan Sjölander, V Farsta 5

Till Vänsterpartiets fullmäktige i
Stockholm
Barbro Ernemo, Stefan Sjölander, Gunnar Ågren..... 5

En ny åsiktskorridor
Klas Sandberg V-Enskede 7

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom!

Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär.

Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del av samma diskussion. Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela

vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv.

Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår. Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa.

Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta vara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Ill: Klas Sandberg

Att genomföra sitt förtroendeuppdrag

Jonas Karlsson skriver i september 2022 i *Flamman* om att Vänsterpartiet måste rädda interndemokratin.

Partistyrelsen förnekar partiprogrammets skrivningar, beslutade på kongress, om bankernas förstatligande och om V som ett socialistiskt parti, en grundpelare i partiets politik för många fler än för mig. Partiprogrammets tydliga skrivningar om socialism förnekas sedan, i praktiken, också i direkt-sänd TV under valrörelsen.

Under valkongressen i februari 2022 får delegater i samarbete in miljöskrivningar som partistyrelsen inte ville ha med i valplattformen. Sex veckor senare ställer sig i partiledningen bakom ett M förslag att kraftigt sänka bensinpriset. En tydligare signal om att man inte bryr sig ett dugg om fattade kongressbeslut går inte att få. Partistyrelsen

har rätt när man säger att man också måste ha något att hålla sig till. Men i det finns i det ingenting som berättigar att man ställer sig bakom förslag att sänka bensinpriset, jmf miljöpartiets förslag i frågan.

I en tid när behovet av antimilitarism är större än på länge, fattar partiledningen utan kongressstöd beslut om att V ställer sig bakom 2 procent av bnp till försvaret, 120 miljarder kronor, ett renodlat bidrag till en Natostyrd krigsmaskin. Samtidigt som välfärden skriker efter pengar man inte får.

Till detta valstrategins mycket otäcka skrivningar om att ”vidare måste det bli ett ökat tryck på enskilda medlemmar att inte underminera demokratiskt fattade beslut.” I valstrategin står det däremot ingenting om att partiledningen inte har rätt att underminera demokratiskt fattade beslut. Beslut från

valkongressen till exempel.

Nu har den här bristande respekten för en interndemokrati också fått genomslag på kommunal nivå i Stockholm

Alla vi som har varit förtroendevalda revisorer för V under den gångna mandatperioden blev avsatta av partiledningen i kommunen inför den nya mandatperioden. Fakta i målet framgår av den skrivelse vi skickat till fullmäktigegruppen och som jag skickar med för samtida publicering i *Röda Röster*.

Vi har alltså blivit avsatta därför att vi har försökt få revisionen att på allvar granska vad fullmäktiges beslut verkligen får för effekter för kommuninvånarna och hur de stora pengarna används. Självklart skapar det konflikt. Det finns många som inte gillar det och som i det här fallet också har varit aktiva med att se till att vi inte blev återvalda.

Det värsta med det är inte att de som inte vill ha någon förändring motarbetar oss. Det värsta med det är att V:s partiledning i Stockholm köper det och skickar ut oss.

Med det gör man det tydliga valet att man inte bryr sig om att revisionen fortsätter att syssla med ointressant regelverkskontroll, istället för att utvecklas till en verklig revision med genomlysning av de politiska beslutens effekter och kostnader.

Det är ju också andra som har blivit stämplade på det här sättet när de stått upp och försvarat partiets politik. Jens Holm hängdes ut i valanalysen när han tog sitt

miljöuppdrag på allvar. Vi tre som nu på liknande sätt varit aktiva för att stärka den kommunala revisionen, vilka möjligheter har vi efter det här att få nya förtroendeuppdrag för partiet i kommunen eller på annat sätt? Och hur aktiv går det att vara i ett sånt uppdrag? Bara ”lagom”, så att ingen tycker att det blir för jobbigt eller var går gränsen? Detta i ett parti som har kamp som ett av sina främsta politiska kännetecken.

Möjligheterna att på ett enkelt sätt ta del av debatten i Röda Röster har kraftigt försämrats de senaste åren. Från personliga mejl i den egna inkorgen om att

det nu finns ett nytt nummer av RR, till något som man aktivt får leta upp själv om man vill se vad som finns där. Vi får hoppas att den här kraftiga försämringen av möjligheten att ta del av RR inte är ett uttryck för att man inte vill ha en interndebatt, om interndemokratin till exempel.

Stefan Sjölander
Medlem V Farsta och förtroendevald revisor i Stockholm stad, dessvärre bara till och med mars 2023

Till Vänsterpartiets fullmäktigegrupp i Stockholm.

Revisionens oberoende och innehåll – valet av kommunala revisorer

Fullmäktigegruppen har beslutat att ingen av oss som varit revisorer för Vänsterpartiet i Stockholms stad under den gångna perioden, ska få fortsätta med uppdraget under nästa mandatperiod. Vi har förståelse för att varje enskild kandidats lämplighet inför varje mandatperiod behöver provas och att ingen omväljs automatiskt. Vi utgår från att valen görs på meriter, kunskap om kommunal förvaltning och kunskap om revision. Att man avsätter hela den tidigare V-gruppen kan dock i det här fallet inte tolkas på annat sätt än som ett politiskt ställningstagande och en

misstroendeförklaring mot det arbete vi utfört gemensamt. Det blir särskilt tydligt i det här fallet eftersom V-representanterna i revisorsgruppen under den gångna perioden har initierat och bedrivit ett mycket aktivt arbete med att utveckla den kommunala revisionen och göra den mer meningsfull och relevant.

Vi har under perioden försökt ändra på den inåtriktade revision som rutinmässigt nöjer sig med att följa upp om man har följt regelverken, för en revision som i stället fokuserar på en helhetssyn där verksam-

hetens styrning, resultat och påverkan på medborgarna stått i förgrunden. Det har vi gjort utan hänsyn till partipolitiska intressen eller majoritetsförhållanden och i ett nära samarbete med enskilda revisorer från andra partier.

Några exempel på vad vi har lyckats initiera: Rapport om stadens icke-fungerande system för redovisning av verksamhetsresultaten, fortlöpande granskning och rapportering om den växande och mafialiknande välfärdsbrottsligheten, bevakning och granskning av lagstifningens krav

på likvärdig standard inom bland annat skola och äldreomsorg i olika delar av staden, kritisk granskning av stadens hantering av coronapandemin och den vanvård som förekommit av äldre. Genom den kompetens som finns inom gruppen har vi regelmässigt kunnat fokusera på och lyfta fram förtortens problem, med fritidshemsverksamheten som ett av många exempel.

Den självständiga och kritiska revision som vi har bedrivit kan inte undgå att skapa konflikter. Särskilt inte när det finns andra grupperingar som inte är intresserade av en förändring. Vi har bland annat beskyllts för bristande tillit till den kommunala förvaltningen vilket vi ser som en tydlig indikator på behovet av att förbättra revisionens oberoende ställning i Stockholm. Fullmäktigegruppens beslut att entlediga oss efter att vi har initierat det

här utvecklingsarbetet, kan tolkas som att Vänsterpartiet i Stockholms stad prioriterar goda relationer med förvaltningen framför en kritiskt granskande och obunden revision. Möjligheten att fortsätta det utvecklingsarbete vi har startat, hade också tagit bort misstankar om att Vänsterpartiet i Stockholms stad skulle vilja ha en mindre aktiv och stridbar verksamhetsrevision när man är en del av den politiska majoriteten.

Det som nu hänt ansluter tyvärr till en aktuell tendens inom partiet att röster som uppfattas som kontroversiella eller alltför aktivt driver frågor som inte överensstämmer med ledningens prioriteringar, avlägsnas. Det har förts en diskussion om kommunala revisorers oberoende ställning och det har bland annat ifrågasatts om kommunpolitikerna verkligen skall utse dem som granskar deras egen verksam-

het på samma sätt som man utser övriga nämnder. Inom den statliga förvaltningen har man därför valt att överföra revisionen till en självständig myndighet, Riksrevisionen, direkt underställd riksdagen. Det som nu inträffat utgör ett starkt argument för att förändra den kommunala revisionen på motsvarande sätt. Det som skett vid valet av revisorer utgör ett pedagogiskt exempel på den nuvarande ordningens orimlighet.

Barbro Ernemo

Förtroendevald revisor

Stefan Sjölander

Förtroendevald revisor

Gunnar Ågren

Förtroendevald revisor

En ny åsiktskorridor

Tankesmedjan Tiden har i en debattartikel gjort en bländande upptäckt. Det förekommer hedersförtryck, har de insett och vänstern måste ÄNTLIGEN börja diskutera problemet.

Debattartikeln gav ett rätt konstigt intryck när den publicerades i DN-debatt mars 2021. Den här typen av debattartiklar utgör nästan en genre. Ett inlägg som återupprepats gång på gång sedan 1990-talet. Periodvis kunde Dagens Nyheter nästan varannan vecka komma med en ny debattartikel som krävde att man måste börja ”diskutera” problemet med invandring och hederskultur.

Och att vänstern äntligen måtte släppa sina betänkligheter och förena sig med de andra. Förena sig med Sverigedemokrater, Nationaldemokrater, Moderater, Folkpartister och Kristdemokrater för att gemensamt ösa galla över svartsk... förlåt diskutera hederskultur.

Då får vi harmoni i politiken. Alla kommer att tänka lika. Alla kommer att prata om samma sak.

ALLA kommer då att tala om hedersKULTUR.

Vid det laget brukar skribenten pusta och frusta som om hen just brutit igenom Kartagos stadsmurar. I själva verket har man bara passerat en dörr som stått vidöppen i fyrtio år.

”Kultur” är problemet. Det är den stora premissen. Inte ekonomiska eller sociala missförhållanden.

Samtidigt som den typen av debatter gärna vill få prata ”klarspråk” om invandringen vill de helst lägga locket på all debatt om de själva främjar rasism och Sverigedemokraternas tillväxt. SÅ mycket klarspråk behövs inte.

Till bilden hör klagan över att sanningssägarna är mobbade och utsatta, även när de får publicera sina inlägg i DN debatt eller Svenska Dagbladet.

Ytterligare ett problem är att vi skall diskutera ett problem... utan att behöva VETA hur omfattande det egentligen är. Det finns nästan inga vetenskapliga undersökningar.

Vi läser saker som ”Mörkertalet är stort, men uppskattningar ger ändå för handen...” etc. etc.

Uppskattningar av vem? Baserade på vad?

Sägs inte.

Det verkar kvitta. Man antyder att det är GIGANTISKT men lägger inte fram några bevis och så är det bra med det.

Som sagt: den här artikeln har upprepats, gång på gång sedan 1990-talet. Kanske den ursprunglige upphovsmannen borde få royaltypengar.

Lösningen på problemet då? Om man är angelägen om att diskutera borde man väl också ha några lösningar.

Icke.

När det kommer till hur problemet skall lösas blir de flesta rätt vaga. Man borde

försöka ändra på kulturen. (Inte några sociala eller ekonomiska missförhållanden.) Tiden vill ha ett totalförbud mot religiösa friskolor. Ja MUSLIMSKA, religiösa friskolor.

Efter alla klagomål över åsiktskorridorerna verkar man mest av allt försöka skapa en ny åsiktskorridor där följande premisser gäller:

Vi skall diskutera hederskultur, är det tänkt.

När det gäller problem i förorterna skall vi BARA diskutera frågor om kultur, Inte om problemen vi tittar på orsakas av ekonomi eller andra faktorer i vårt eget samhälle.

Krav på kunskaper om sagda kultur? Inga?

Krav på bevis som stödjer det som sägs? Inget.

All, och jag menar då ALL erfarenhet visar att det får Sverigedemokraterna att lukta som en ros. Det får den offentliga debatten att snöa in i spår som förutsätter att Sverigedemokraternas verklighetsbeskrivning är den sanna.

Varför rösta på halvdana kopior när man kan få originalet?

Till sist: efter fyrtio års ”klarspråk” om invandringen, hederskultur etc. har det inte resulterat i några nya insikter, praktiska förslag eller genomförbara förbättringar.

Klas Sandberg V-Enskede